

What does the korban mincha symbolize? Menachot 2b

The korban mincha (flour offering) is presented at the outset of Vayikra between the korban olah (fully burnt offering) and the korban shelamim (peace offering, eaten partially by the altar, partially by the owners and partially by the kohanim). In Vayikra 6:10, the korban mincha is compared to both the korban chatat (sin offering) and the korban asham (guilt-offering). So, what exactly is the korban mincha? What is flour doing in a world of meat offerings? How does the mincha fit into the symbolism of korbanot?

Questions? Comments? Email dinanddaf@gmail.com

1. מנחות ב:

דְּתַנִּיא: רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר: "קֹדֶשׁ קִדְּשִׁים הִיא כֹּחֶטְאֵת וְכֹאֲשָׁם" – יֵשׁ מִהֵן כֹּחֶטְאֵת, וְיֵשׁ מִהֵן כֹּאֲשָׁם.
as it is taught in a *baraita*: Rabbi Shimon says that the verse written concerning the meal offering: "It is most sacred, as the sin offering, and as the guilt offering" (Vayikra 6:10), indicates that there are some meal offerings whose *halakha* is like that of a sin offering, and there are some whose *halakha* is like that of a guilt offering.

מִנַּחַת חוּטָא הָרִי הִיא כֹּחֶטְאֵת, לְפִיכָךְ קִמְצָה שְׁלֵא לְשִׁמָּה – פְּסוּלָה, כֹּחֶטְאֵת; מִנַּחַת נִדְבָה הָרִי הִיא כֹּאֲשָׁם, לְפִיכָךְ קִמְצָה שְׁלֵא לְשִׁמָּה – כְּשִׁירָה.

Rabbi Shimon elaborates: The *halakha* with regard to the meal offering of a sinner is like that of a sin offering. Therefore, if one removed a handful from it not for its own sake, it is disqualified, just like a sin offering that was slaughtered not for its own sake. Conversely, the *halakha* with regard to a voluntary meal offering is like that of a guilt offering. Therefore, if one removed a handful from it not for its own sake, it is valid, like a guilt offering that was slaughtered not for its own sake.

וְכֹאֲשָׁם – מָה אֲשָׁם כָּשֶׁר וְאִינוּ מִרְצָה, אִם מִנַּחַת נִדְבָה כְּשִׁירָה וְאִינָה מִרְצָה.

Rabbi Shimon adds: And a voluntary meal offering is like a guilt offering in another aspect as well: Just as a guilt offering is valid but it does not effect acceptance, i.e., it does not satisfy the owner's obligation, so too, a voluntary meal offering is valid but it does not effect acceptance. Rabbi Shimon here apparently contradicts his ruling that all meal offerings from which a handful was removed not for their sake satisfy the obligation of the owner.

2. ויקרא ו:א, ז-יא

א וַיִּדְבֹּר יְ-הוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

God spoke to Moses, saying:

...

ז וְזֹאת תֹּרַת הַמִּנְחָה הַקֹּרֵב אֹתָהּ בְּנֵי־אֹהֶרֶן לִפְנֵי יְיָ הַזֶּה אֶל־פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ:

And this is the ritual of the meal offering: Aaron's sons shall present it before God, in front of the altar.

ח וְהָרִים מִמֶּנּוּ בְּקֶמְצוֹ מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשְׁמֶנָּה וְאֶת כָּל־הַלֶּבֶנָּה אֲשֶׁר עַל־הַמִּנְחָה וְהַקֵּטִיר הַמִּזְבֵּחַ רִיחַ נִיחֹחַ אֲזָכְרָתָה לִי־הוּא:

A handful of the choice flour and oil of the meal offering shall be taken from it, with all the frankincense that is on the meal offering, and this token portion shall be turned into smoke on the altar as a pleasing odor to God.

ט וְהוֹנִתָּהּ מִמֶּנָּה יֹאכְלוּ אֹהֶרֶן וּבָנָיו מִצֹּת תֹּאכֹל בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ בַּחֲצֵר אֹהֶל־מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ:

What is left of it shall be eaten by Aaron and his sons; it shall be eaten as unleavened cakes, in the sacred precinct; they shall eat it in the enclosure of the Tent of Meeting.

י לֹא תֵאָפֶה חֵמֶץ חֲלָקִים נָתַתִּי אֹתָהּ מֵאֲשֵׁי קֹדֶשׁ קִדְּשִׁים הוּא כַחַטָּאת וְכֹאשֶׁם:

It shall not be baked with leaven; I have given it as their portion from My offerings by fire; it is most holy, like the sin offering and the guilt offering.

יא כָּל־זָכָר בְּבְנֵי אֹהֶרֶן יֹאכְלֶנָה חֶק־עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאֲשֵׁי יְיָ הַזֶּה כָּל אֲשֶׁר־יִגַּע בָּהֶם יִקְדָּשׁ: {פ}

Only the males among Aaron's descendants may eat of it, as their due for all time throughout the ages from God's offerings by fire. Anything that touches these shall become holy.

3. ספרא צו פרק ג:ג-ד

[ג] "כחטאת" – מה חטאת מן החולין וביום ובידו הימנית, אף זו – מן החולין וביום ובידו הימנית. אי מה חטאת אם נשחטה שלא לשמה פסולה, אף זו אם נקמצה שלא לשמה פסולה? תלמוד לומר "כאשם" – מה אשם נשחט שלא לשמו – כשר, אף זו אם נקמצה שלא לשמה – כשרה.

"as the sin-offering": Just a sin-offering comes (only) from what is non-consecrated (chullin, and not from the tithe, ma'aser), and (is offered only) in the daytime, and (its blood is applied only) with his right hand, so this. If so, we should say: Just as a sin-offering not slaughtered for that specific end is unfit, so this, if its fistful is not taken for that specific end, is unfit. It is therefore, (to negate this) written "as the guilt-offering." Just as a guilt-offering not slaughtered for that specific end is fit, this, too, if its fistful is not taken for that specific end is fit.

[ד] ר' שמעון אומר יש מהם כחטאת ויש מהם כאשם: מנחת חוטא הרי הוא כחטאת, לפיכך אם נקמצה שלא לשמה – פסולה. מנחת נדבה הרי הוא כאשם, לפיכך אם נקמצה שלא לשמה – כשרה.

R. Shimon says: There are of them (meal-offerings) which are like a sin-offering, and there are of them which are like a guilt-offering. The meal-offering of a "sinner" (in defilement of the sanctuary or of sanctified objects) is similar to a sin-offering.

Therefore, if its fistful were not taken for the express purpose of that offering, it is unfit. A gift meal-offering is similar to a guilt-offering, so that if its fistful were not taken for the express purpose of that offering it remains fit.

4. מנחות כו.

מתני' שלא בכלי שרת – פסול, ורבי שמעון מכשיר. הקטיר קומצה פעמים – כשרה.

MISHNA: A handful of a meal offering that was not sanctified in a service vessel is unfit, and Rabbi Shimon deems it fit. If the priest burned the handful of a meal offering twice, i.e., in two increments, it is fit.

גמ' אמר רבי יהודה בריה דרבי חייא: מאי טעמא דרבי שמעון? אמר קרא "קדש קדשים היא כחטאת וכאשם". בא לעובדה ביד כחטאת – עובדה בימין, כחטאת. בכלי – עובדה בשמאל, כאשם.

GEMARA: Rabbi Yehuda, son of Rabbi Hiyya, says: What is the reasoning of Rabbi Shimon? The verse states with regard to a meal offering: "It is most holy, as the sin offering, and as the guilt offering" (Leviticus 6:10). Rabbi Shimon derives from here that the handful of the meal offering may be placed on the altar in the manner of the blood of either a sin offering or a guilt offering. If a priest comes to perform the sacrificial rites of a meal offering with his hand, as one performs the sprinkling of the blood of a sin offering, which is performed with the priest's right index finger, he must perform its rites with his right hand, like the sin offering. If he performs the sacrificial rites with a vessel, as one performs the sprinkling of the blood of a guilt offering, whose blood is sprinkled from a vessel on the altar and whose sprinkling may be performed with the priest's left hand, he may perform its rites with his left hand, like the guilt offering.

5. רש"י שם

עובדה בימין כחטאת - שהוא עובד נמי זריקתה באצבע ובימין דכתיב ביה ולקח הכהן מדמה באצבעו ואמר (זבחים כד:) כ"מ שנאמר אצבע וכהונה אינה אלא ימין אלמא מדאקשה לחטאת ש"מ דלא בעיא כלי ובלבד שיעבדנו בימין:

For which he also does blood spilling with the finger - and with the right finger - as is written, "and the kohen shall take from its blood with his finger (Vayikra 4:30), and we say (Zevachim 24b): anywhere "finger" and "priesthood" are written, it only refers to the right. Apparently, as the mincha is compared to the chatat, we learn that it does not require a vessel so long as he uses his right hand to perform the worship.

בשמאל כאשם - שזריקתו בכלי ולא ביד דאין לך טעון מתנת אצבע אלא חטאת בלבד דהכי אמרינן בזבחים (דף כד:) דלר' שמעון זריקה כשרה דתניא זרק בשמאל פסול ור' שמעון מכשיר משום דבשאר זריקת הקרבנות לא כתיב אצבע אלא כהונה ולר' שמעון כהונה בעיא אצבע:

The asham's spilling of blood is done with a vessel rather than one's hand, for only the chatat requires a finger used to place the blood, for so we say in Zevachim (24b) that according to R. Shimon, the blood spilling is valid: as is taught in a baraita, if he threw the blood with his left hand, it is invalid, but R. Shimon says it is valid, because in the case of throwing the blood of other (non-chatat) korbanot, there is not mention of finger, but only priesthood, and according to R. Shimon the priesthood requires a reference to a finger to indicate the right hand.

6. רב דוד צבי הופמן ויקרא וז

כחטאת וגו' – אפשר שאינו מוסב אל "קדש קדשים הוא" – כי כפי שהוסבר כבר (לעיל עמוד קד), יש למנחה היתרון לעומת חטאת ואשם שגם השיריים שלה נקראו "אשי ה'" – אלא הפירוש הוא כאן:
"חלקם נתתי אותה כחטאת וכאשם", כלומר: נתתי להם את זאת בתורת חלקם מאשי כחטאת וכאשם. גם ז'ז' היה מסייע לביאור זה. ברם, לפי הטעמים נראה כי ההשוואה בין חטאת ואשם ובין מנחה מכונה לענין הציון "קדש קדשים" שחל גם על המנחה. לפי זה נאמר כאן, כי, אמנם, נתן ה' את שיירי המנחה לכהנים בתורת חלקם; אך לא כמו חזה ושוק מן השלמים, שלהם יש הדרגה של קדשים קלים, אלא כמו חטאת ואשם שהם קודש-קדשים.

As sin offering and guilt offering – it may not be translated as "it is most holy" – because as already explained (above page 11), the offering has the advantage over sin offering and guilt offering, whose verses were also called "the Lord's fire" – but the interpretation here is: "I gave it to them as sin offering and guilt offering," meaning: I gave it to them in the Torah, their portion from me as sin offering and guilt offering. 7:7 would also help to explain this. However, according to the reasons, it seems that the connection between sin offering and guilt offering and offering is intended to refer to the designation "most holy" that also applies to the offering. According to this, it is said here that, indeed, the Lord gave the remnants of the offering to the priests in the Torah as their portion; but not like the breast and thigh from the wholes, which have the rank of minor holy offerings, but like the sin offering and guilt offering, which are most holy.

7. ויקרא א-א-ג

א ויקרא אל־מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְיָ־הוֹה אליו מֵאֵל מוֹעֵד לֵאמֹר:

God called to Moses and spoke to him from the Tent of Meeting, saying:

ב דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי־יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָן לַיְיָ־הוֹה מִן־הַבְּהֵמָה מִן־הַבָּקָר וּמִן־הַצֹּאן תִּקְרְבוּ אֶת־קָרְבָנְכֶם:

Speak to the Israelite people, and say to them: When any of you presents an offering of cattle to God: You shall choose your offering from the herd or from the flock.

ג אם־עלה קרבנו מן־הבקר זכר תמים יקריבנו אל־פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד יקריב אתו לרצונו לפני יְיָ־הוֹה:
If your offering is a burnt offering from the herd, you shall make your offering a male without blemish. You shall bring it to the entrance of the Tent of Meeting, for acceptance in your behalf before God.

8. ויקרא ג:א

א ואם־זבח שלמים קרבנו אם מן־הבקר הוא מקריב אם־זכר אם־נקבה תמים יקריבנו לפני יְיָ־הוֹה:
If your offering is a sacrifice of well-being —If you offer of the herd, whether a male or a female, you shall bring before God one without blemish.

9. ויקרא ב:א-ג

א ונָפֶשׁ כִּי־תִקְרִיב קָרְבָן מִנְחָה לִי־הוֹה סֶלֶת יִהְיֶה קָרְבָנוֹ וַיִּצֶק עָלֶיהָ שֶׁמֶן וַיִּתֵּן עָלֶיהָ לִבְנָה:
When a person presents an offering of meal to God: The offering shall be of choice flour; the offerer shall pour oil upon it, lay frankincense on it,

ב וְהִבִּיֵּאה אֶל־בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים וְקִמֵץ מִשֶּׁם מִלֵּא קִמְצוֹ מִסֻּלְתָּהּ וּמִשְׁמֶנָּה עַל כָּל־לִבְנָתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אֲזָקָתָהּ הַמִּזְבֵּחַה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לִי־הוֹה:
and present it to Aaron's sons, the priests. The priest shall scoop out of it a handful of its choice flour and oil, as well as all of its frankincense; and this token portion he shall turn into smoke on the altar, as an offering by fire, of pleasing odor to God.

ג וְהוֹתִירֶת מִן־הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים מֵאִשֵּׁי יְיָ־הוֹה: {ס}
And the remainder of the meal offering shall be for Aaron and his sons, a most holy portion from God's offerings by fire.

10. ויקרא ב:ד-ט

ד וְכִי תִקְרַב קָרְבָן מִנְחָה מֵאִפָּה תִגֹּר סֶלֶת חֲלוֹת מִצֹּת בְּלוֹלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מִצּוֹת מִשְׁחִים בַּשֶּׁמֶן: {ס}
When you present an offering of meal baked in the oven, [it shall be of] choice flour: unleavened cakes with oil mixed in, or unleavened wafers spread with oil.

ה ואם־מִנְחָה עַל־הַמִּחְבֵּת קָרְבָנֶךָ סֶלֶת בְּלוֹלָה בַּשֶּׁמֶן מִצָּה תִהְיֶה:
If your offering is a meal offering on a griddle, it shall be of choice flour with oil mixed in, unleavened.

ו פְּתוֹת אֹתָהּ פְּתִים וַיִּצְקֶת עָלֶיהָ שֶׁמֶן מִנְחָה הוּא: {ס}
Break it into bits and pour oil on it; it is a meal offering.

ז ואם־מִנְחָת מִרְחֶשֶׁת קָרְבָנֶךָ סֶלֶת בַּשֶּׁמֶן תִּעֲשֶׂה:
If your offering is a meal offering in a pan, it shall be made of choice flour in oil.

ח והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה לי-ה' והקריבה אל-הכהן והגישו אל-המזבח:

When you present to God a meal offering that is made in any of these ways, it shall be brought to the priest who shall take it up to the altar.

ט והרים הכהן מן-המנחה את-אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח לי-ה':

The priest shall remove the token portion from the meal offering and turn it into smoke on the altar as an offering by fire, of pleasing odor to God.

11. אברבנאל ויקרא ב:א

והנה נזכרו המנחות קודם השלמים לשני טעמים: כדי לסדר מדרגות העולות... ויען היתה המנחה מכללם, לכן אחרי שזכר עולת הבקר היותר משובחת ועולת הצאן שהיא במדרגה אחריה ועולת העוף שהיא אחריה, זכר המנחה שהיא גם כן עולה ומדרגתה אחרי עולת העוף, כי החי מאיזה מין שיהיה הוא משובח מהצומח. אמנם השלמים לא היו עולה ולכך נזכרו באחרונה

And here the offerings were mentioned before the peace offerings for two reasons: to arrange the ranks of the burnt offerings... and because the offering was the highest of them, therefore after mentioning the more excellent offering of the cattle, and the offering of the sheep, which is in a rank after it, and the offering of the fowl, which is after it, the offering was mentioned, which is also an offering and its rank is after the offering of the fowl, because the animal, whatever its species, is more excellent than the plant. It is true that the peace offerings were not an offering, and that is why they were mentioned last.

12. רש"י ויקרא ב:א

'נפש כי תקריב' – לא נאמר 'נפש' בכל קרבנות נדבה אלא במנחה. מי דרכו להתנדב מנחה? עני. אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליו כאלו הקריב נפשו
'And a soul when you sacrifice' – 'soul' is not said in all voluntary offerings except in the offering. Who is the one who offers a voluntary offering? The poor. The Holy One, blessed be He, said, I will exalt him as if he had sacrificed his soul.

13. פרופסר יונתן גרוסמן, תוספת לבונה למנחות הסולת

עולה – מנחה – זבח שלמים

ניתוח קורבן המנחה על שני המודלים שבו מזמין עיון מחודש בסידור קורבנות הנדבה **בפרשת ויקרא**. כפי שכבר הזכרתי לאורך הדיונים, מקובל להניח שהעולה וזבח השלמים מייצגים שתי חוויות שונות בעמידת האדם מול קונו. קורבן העולה קשור בטבורו בתודעת הקרבה, בתודעה של התבטלות של המאמין מול א-לוהיו וברצונו לעמוד מולו גם אם חש שאינו ראוי לכך או שזמן רב היה מנותק מן הקודש. לעומת זאת, בזבח השלמים – כפי שנראה להלן – האדם שותף באכילת הקורבן מתוך חגיגות ומתוך שמחה. רוממות הנפש שמלווה את זבח השלמים אינה מתועדת בקורבן העולה, שבו האדם מבקש 'כפרה'. בין שני קורבנות אלו מצוי קורבן המנחה; כלומר, בין פרק א לפרק ג 'תחוב' פרק ב. מאחר שהוא

בא מסולת חיטה הוא נראה מנותק מרצף הקורבנות, אך מסתבר שהוא מצוי בדיוק במקום המתאים לו בפרספקטיבה הפסיכולוגית-התיאולוגית של המקריב. ראינו שיש בקורבן המנחה שני סוגים: תחילה מתארת התורה את מנחת הסולת הדומה במהותה לקורבן העולה. כמו העולה, גם המנחה עוברת כולה לרשות המזבח, גם אם המזבח מעביר חלק לכוהנים. האדם שמביא את מזונו למזבח מביאו כפוף קומה, בחוויה הדומה לחוויית העולה, והוא מגיש הכול לא-לוהיו, שהוא בעל הבית האחראי על פרנסתו ועל מזונו. אולם, מכאן עוברת התורה ומתארת את המנחות המעובדות. אכן, גם אלו מנחה ייקראו, ולא ניתן להפקיע מהן את התודעה היסודית שמלווה כל מנחה, אולם במנחות אלו פורץ הגוף השני שמייצג את השותפות החריגה שהאדם נוטל: טעמו האישי מכריע כיצד גם המזבח יאכל את המנחה. האדם הוא שיאפה או יטגן את מנחתו ויגיש לא-לוהיו אוכל מוכן לאכילה. לא רק חומר גלם שנמסר לכוהנים והם שיגישו אותו לה', אלא הוא עצמו מכין את המאכל שהמזבח יקלוט. מבחינה זו, המנחות המעובדות הן מצע לזבח השלמים שיבוא בעקבותיהן.

Burnt Offering– Meal Offering– Peace Offering

Analysis of the Offering on the two models invites a renewed examination of the arrangement of the voluntary offerings in Leviticus. As I have already mentioned throughout the discussions, it is customary to assume that the Burnt Offering and the Peace Offering represent two different experiences in a person standing before their Creator. The Burnt Offering is intrinsically linked to the consciousness of sacrifice, to the consciousness of the believer's abandonment before their God and their desire to stand before the Divine even if one feels unworthy or has been separated from the Holy for a long time. In contrast, in the Peace Offering – as we will see below – the person participates in eating the offering out of celebration and joy. The exaltation of the soul that accompanies the Peace Offering is not recorded in the Burnt Offering, in which the person seeks 'atonement'. Between these two offerings is the Meal Offering; that is, between Chapters 1 and 3, comes Chapter 2. Since it comes from semolina wheat, it seems disconnected from the sequence of sacrifices, but it turns out that it is in exactly the right place for it in the psychological-theological perspective of the offerer. We have seen that there are two types of offering sacrifices: First, the Torah describes the semolina offering, which is essentially similar to the burnt offering. Like the burnt offering, the offering also passes entirely into the possession of the altar, even if the altar transfers a portion to the priests. The person who brings their food to the altar brings it bowed in position, in an experience similar to that of the burnt offering, and one presents everything to their God, who is the owner of the house responsible for one's livelihood and food. However, from here the Torah moves on and describes the processed (=cooked) meal offerings. Indeed, these too will be called meal offerings, and the fundamental consciousness that accompanies every offering cannot be dispossessed of them, but in these offerings the address in the "second person" breaks out, representing the extraordinary partnership that the person assumes: one's personal taste determines how the altar will also eat the offering. It is the person who bakes or fries their offering and presents to their God food that is ready to be eaten. Not only raw

material that is handed over to the priests and they present it to the Lord, but the person her/himself prepares the food that the altar will receive. In this respect, the processed offerings are a platform for the peace offering that will follow them.